

ರಾಜಾ ಬಸುರೇಶ್ವರನ ಸಾಹಸಗಳು

(c) ಶೃಂಗಾರ!

ಅಧ್ಯಾಯ ೧೨: ಅಶ್ವ ಸವಾರಿ ಮತ್ತು ಅಪಾಯ ತಂದ ಬಿಸಿ

೧

ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಅಂತಃಪುರದ ಸ್ನಾನಗೃಹದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅರೆ ಮುಳುಗಿದ್ದೆ...ಹರಡಿದ್ದ ಗುಲಾಬಿ ಪಕಳೆಗಳ ನಡುವೆ ಸುಗಂಧ ಮಿಶ್ರಿತ ಬೆಚ್ಚನೆ ನೀರಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಾಗಿ ಮೈ ತೋಯಿಸಿ ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ..

ಅಪೂರ್ವ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಇಂದು ಹಗಲಿನ ಪಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಅಂಗ ರಕ್ಷಕಿ ಮೆತ್ತಿಕಾ ನನ್ನ ಮೈಯನ್ನು ಅತಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಕ್ಕಿ ತೊಳೆಯುತ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧೆ ಬರುವಂತೆ ಮಸಾಜ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು..

ಪಕ್ಕ ಕುಕ್ಕರಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗಿದ್ದ ಅವಳ ಮೈಯ ಮೇಲ್ಭಾಗ ಕುಪ್ಪಸವಿಲ್ಲದ ನನ್ನ ತೊನೆದಾಡುವ ಮೆತ್ತನೆಯ ಬಿರಿ ಸ್ತನಗಳ ಜೋಲಾಟದಿಂದ ಕಣ್ತಂಪು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತಾದರೆ, ಅತ್ತ ನನ್ನ ಕೈಯೊಂದು ಅವಳ ಬೆಣ್ಣೆಯಂತಾ ತುಂಬುತೊಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಅವಳ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ ನಿಧಿಯ ಅನ್ವೇಶಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು..

ಹಾಗೂ ಮನದಲ್ಲಿ ಯೋಚನಾ ಲಹರಿ ಸಾಗಿದೆ..

ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯಷ್ಟೇ ಸ್ತನ್ಯಾ ರಾಣಿಯೋಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಭೋಗ ನೆಡೆಸಿ ನನ್ನ ವೀರ್ಯಧಾರೆಯನ್ನು ಉಕ್ಕಿಸಿ ಅವಳಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ರಾಜರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕಕ್ಕಿಸಿದ್ದೆ..

ಅವಳ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ರಾಜ್ಯದ ಗಡಿಯಾದ ಬಹುರತಿ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಶತ್ರುಗಳ ಬಿಡಾರವಿದೆಯಂತೆ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಗೂಡಚಾರರಾರೂ ಮತ್ತೆ ಹಿಂಬಂದಿಲ್ಲವಂತೆ...ಅದೇನು ರಹಸ್ಯವೋ ಕಾಣೆ ಎಂದಿದ್ದಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಿತವಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಸ್ತನ್ಯಾ ...ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನೊಮ್ಮೆ ಹೋಗಿ "ಕಣ್ಣಾರೆ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ಬರುವೆ" ಎಂದು ನಾನೆನ್ನಲು,

ಸ್ತನ್ಯಾ ಗಾಬರಿಯಿಂದ,

"ಅಯ್ಯೋ, ಬೇಡಿ ನನ್ನ ರಾಜಾ, ಒಬ್ಬರೇ ಹೋಗಬೇಡಿ..ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ರಾಣಿ ಆ ಪರ್ವತ ಭಾಗದವಳು ಇದ್ದಾಳೆ..ಹೆಸರು ಮಧುರಮಲೆ..ಅವಳೂ ಇರಲಿ..."ಎಂದು ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದಳು... ನಾನು ಯಾರೂ ಬೇಡವೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜಾಣೆ ಸ್ತನ್ಯಾ ತನ್ನ ಸೊಗಸಾದ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಕೆಮ್ಮೊಲೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮುಖಕ್ಕಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಮಾತಾಡದಂತೆ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದ್ದಳು...

ಆ ಮಧುರ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡೋ ಅಥವಾ ಈ ಕ್ಷಣ ಮೆತ್ತಿಕಾಳ ಕೈ ನನ್ನ ಪುರುಶಾಂಗವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ತೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಲೋ ಏನೋ, ನನ್ನ ರಾಜದಂಡ ಗರ್ಜನೆ ನೀರಿನಲ್ಲೇ ಜೀವಬಂದು ನೆಗೆಯತೊಡಗಿತು.. ಹೀಗಾಗಿ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಮೆತ್ತಿಕಾ ನನ್ನ ಕಾಮಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯಾದಳು. ಅವಳ ಮೋಹಕ ಪುಗಳಿಯ ಅಂದವನ್ನು ಕಾಣಲೆ ಬೇಕೆಂಬ ಮಹದಾಸೆ ಹೊತ್ತ ನಾನು ಅವಳ ತೊಡೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಲಬಕ್ಕನೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನೆಳೆದುಕೊಂಡೆ..

"ಅಯ್ಯೋ , ರಾಜನ್..ಇದೇನು..." ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವಳು ಆಯತಪ್ಪದ ಸೈನಿಕೆಯಂತೆ ಹುಶಾರಾಗಿ ತನ್ನ ಭಾರವನ್ನು ಸಂಭಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ತೊಡೆಸಂಗಮ ಬರುವಂತೆ ಬಂಗಾರದ ತೊಟ್ಟಿಯ ಅಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಬಿಡುವುದೆ?

ನಿಮಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ...ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಸೇವಕಿಯರಿಗೆ ಒಳ ಉಡುಪು, ಲಂಗೋಟಿ ಹಾಕುವ ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು..

ಈಗ ನನ್ನ ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಅವಳ ಬೆಣ್ಣೆಯ ದಿಂಡಿನಂತಹ ಸೊಗಸಾದ ತೊಡೆ ರಾಶಿ, ಮಧ್ಯೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಲಘು ಕೇಶಮುಚ್ಚಿದ ಅವಳ ಪೊಗದನ್ನಾದ ಬಿರಿದ ತುಲ್ ಕಮಲ... ಆಹಾ, ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಆಯತಪ್ಪಿ ಬೀಳದಂತೆ ಹಿಡಿಯಲು ಅವಳ ತುಂಬು ಕುಂಡಿಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿದ ನಾನು ಪುಸಕ್ಕನೆ ಕತ್ತು ಮುಂದೆ ತಂದು ಅವಳ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಹೆಣ್ಣಿನದ ತ್ರಿಕೋಣಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿಬಿಟ್ಟೆ...

"ಆಹ್..ಉಮ್ಮ್...ಅಮ್ಮ ಉಮ್ಮ್..." ಎಂದು ಗುನುಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಹಾಲ್ಪಿಳುಪಿನ ಕಂಬದಂತಾ ತೊಡೆಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಎರಡೂ ಕೆನ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಪುಸ್ಸನ್ನುವಂತೆ ತನ್ನ ಯೋನಿಗೆ ನನ್ನ ಮುಖ ಅದುಮಿಕೊಂಡೆ ಬಿಟ್ಟಳು ಚೆಲುವಿನ ಸೆಲೆಯಾದ ಮೆತ್ತಿಕಾ...

ಮೊದಲೇ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಮೆತ್ತಿಕಾ ಅಪ್ರತಿಮ ಯೋಧೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಮೈಕಟ್ಟು ಅಂತೆಯೆ ಸೊಂಪು, ಜಟ್ಟಿಯಂತೆ ಸಶಕ್ತ..

ಅವಳ ತುಂಬಿದ ಮೃದು ಮಾಂಸಲ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಬಲ, ಅದೆಷ್ಟು ಆರೋಗ್ಯ...! ನನ್ನ ಕೈ ಅವಳ ಅಮೃತಶಿಲೆಯಂತಾ ನುಣ್ಣನೆಯ ಮಿರುಗುವ ಕಾಲು, ಮೆದುವಾದ ದುಂಡು ತಿಕದ ಗೋಲಗಳ ಅಂದ ಚೆಂದವನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸವರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಆರಿದ ಬಾಯಿ ಅವಳ ತುಲ್ಲಿನ ಚೆಲುಮೆಗೆ ಒಡ್ಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಸರುವ ಹನಿಹನಿ ತನಿರಸದ ಸವಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾ ನಾಲಗೆ ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಾ ಅವಳ ಭಗಾಂಕುರದ ಗುಂಡಿಯನ್ನು ಹಿತವಾಗಿ ಕಡಿದು ನಲಿಯುತ್ತಿದೆ...

ಅವಳ ಹಸಿದ ಹೆಣ್ಣು ತುಲ್ಲಿಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಕಾತರ, ಅದೇನು ಆತುರ, ಸಂಭ್ರಮ..

ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಅವಳ ಲೈಂಗಿಕತೆಯ ಕುಲುಮೆಗೆ ಜೀವಬಂದು ಅವಳು ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ತನ್ನ ಬಟ್ಟಲುತುಲ್ಲಿಗೆ ಒತ್ತೊತ್ತಿ ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ...ಸಲೀಸಾಗಿ ಜಿಲಜಿಲನೆ ಉಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಮುದ್ದು ಬೋಳಿ...

ತನ್ನ ಕೈ ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ನೀರೊಳಗೆ ನನ್ನ ಉದ್ರಿಕ್ತ ತುಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಿತವಾಗಿ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿ ಹಿಪ್ಪೆ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ...

ನಾನೂ ರಾಜನೆಂದೂ ಅವಳು ನನ್ನ ಸೇವಕಿಯೆಂದು ಮರೆತು ಇಬ್ಬರೂ ಆಕರ್ಷಕ ಮದನಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ
ತೊಡಗಿದ ಅಮೃತಗಳಿಗೆ...ನಾನಂತು ಅವಳ ಬಿಸುಪಾದ ತುಲಿನ ಪಕಳೆಗಲನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಬಿಚ್ಚಿ "ಲೊಚಪಚ"ವೆಂದು
ನೆಕ್ಕಿ

"ಆಹಾ, ನನ್ನ ಬಂಗಾರಿ, ಪುಸ್ಸಿತುಲ್ಲಿ, ಮುದ್ದಿ"ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೊಗಹೊಗಳಿ ಅವಳ ಬುಗ್ಗೆಹರಿದ ತನಿರಸವನ್ನು ಮತ್ತೆ
ಮತ್ತೆ ಹೀರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ...ಅವಳನ್ನು ತಡೆಯದೆ ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಇಕ್ಕಳದಂತೆ ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು
ಹಿಂಡುತ್ತಾ

" ಅಬ್ಬಾ , ನಾನಿನ್ನು ತಡೆಯೆನು,ನನ್ನ ಮಿತಿ ಮೀರಿತು...ನಮ್ಮನ್ನು ಸೈನಿಕರಾಗಿ ಪಳಗಿಸುವಾಗ ಕೂಡ ಈ
ಅಂಗವನ್ನು ಯಾರೂ ಇಷ್ಟು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲಾ...ಅದಕ್ಕೇ ನಾ ನಿಮಗೆ ಸೋತೆ.."ಎಂದು ಮುಲುಗುತ್ತಾ
ತನ್ನ ಕುದಿಯುವ ನೊರೆನೊರೆ ಲಿಂಗಾಮೃತವನ್ನು ನನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಹರಿಯಿಸಿದಳು...

ನನಗನಿಸುತಿದೆ: ಆ ಕೊಬ್ಬಿದ ರಾಜ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ರಾಣಿಯರ ತುಲ್ ರಸದ ಸವಿಯೇ ಬೇರೆ, ಈ ಹಮ್ಮಿರಿ ಗಟ್ಟಿಗಡತ
ಸೈನಿಕ ಜಾತಿಯ ಹೆಣ್ಣಿನ ತುಲ್-ರುಚಿಯೇ ಬೇರೆ..ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಥೈರ್ಯ ಮತ್ತು ವೀರಾವೇಶದ
ಅಪರಿಮಿತ ಸೊಗಡಿದೆ...

ನನ್ನ ಮದನಾಂಗ ನೀರಿನಲ್ಲೇ ಕೊಬ್ಬಿ ಮೀನಿನಂತೆ ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತಿದೆ...ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಆ
ಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ ಮರೆಯದ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಮತ್ತಿಕಾ, ತನ್ನ ಒಡೆಯನಾದ ನನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ಬಾಯ್ತೆರೆದು ಬಗ್ಗಿ. ಹಿತವಾಗಿ
ನನ್ನ ಸೊಂಟಹಿಡಿದು ತುಣ್ಣೆಯನ್ನು ನೀರಿನ ಮಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಬರುವಂತೆ ಎತ್ತಿಡಿದು, ತನ್ನ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಬಾಯ್ತುಂಬ
ತನ್ನ ಧೀರಕೈಯಾರೆ ತಿನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಳು..ಅತಿ ಉತ್ಸಾಹ ಹಾಗೂ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಬಿಸಿ ಅಂಗವನ್ನು ಕಚ್ಚಿ
ನುಂಗಿ ಹೀರಿ ಆನಂದ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಅವಳ ಜಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮನೋಹರ ಗುಂಡು ತಿಕದ್ವಯವನ್ನು ಕೈಯಾರೆ
ಸವರಿ ಸಂತಸ ಪಡುತ್ತಾ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಆ ತೊಟ್ಟಿಯ ಅಂಚಿಗೆ ತಲೆಯೊರಗಿಸಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದೆ..

ಎರಡೆ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿ, "ಆಹ್ ಹ್ಹ್ ಉಮ್ಮ್ಹ್ಹ್ಹ್ ಮತ್ತಿಕಾ ...ಆಅ...ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಮುದ್ದು
ಮುಂಡೆsssss" ಎಂದು ನಾನು ಎಚ್ಚರದಷ್ಟಿ ಮನಬಂದಂತೆ ಕೂಗಿ ನಾನು ಸ್ಪೋಟಿಸಲು ಆಗ ಉಕ್ಕಿದ
ವೀರ್ಯಧಾರೆ ಅವಳ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಕಾಸಿದ ತುಪ್ಪದಂತೆ ಕರಣೆ-ಕರಣೆಯಾಗಿ ಇಳಿಯಿತು.. ನನ್ನ ಸಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ
ಬೀಜದ ಚೀಲವನ್ನು ನಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಲದ ಮೈದಡವುವಂತೆ ನೀವುತ್ತಾ ಒಂದು ಹನಿಯೂ
ಬಿಡದಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ದಾಸಿ ಮತ್ತಿಕಾ.

ಹಲ ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ಇಬ್ಬರೂ ಮೈಯೊರೆಸಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಿರಲು ಅವಳು ನಾಚಿ ನಾಚಿ
ಇದೇನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ, ನನ್ನ ಒಡೆಯನೊಂದಿಗೆ ಎಂದು ಅನುಮಾನಪಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡು, ನಾನೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ:
"ಮತ್ತಿಕಾ, ಇದೇನು ಇನ್ನೂ ನಾಚಿಕೆಯೆ, ಮೂಕಳಂತಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ..."ಎನ್ನಲು, ತನ್ನ ಅಗಾಧ ಬೆಣ್ಣೆ ಮೊಲೆಗಳನ್ನು
ಸೈನಿಕ ಕುಪ್ಪಸದೊಳಕ್ಕೆ ತುರುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನುಡಿದಳು:

"ಏನಿಲ್ಲ ...ಇಂದು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಬೆಟ್ಟ ಸುತ್ತಲು ರಾಣಿ ಮಧುರಮಲೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ..ಅಕ್ಕ ಕಲ್ತಿಕಾ ಬರುತ್ತಾಳೆ..ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪ ನನಗಿಂತಾ ಹೆಚ್ಚು ನಿಯಮ, ಸಂಯಮ ಹೆಚ್ಚು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ..ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ"

ನಾನು ನಗುತ್ತ ಅವಳ ತಣ್ಣನೆಯ ಮೃದು ಕುಂಡಿಗಳನ್ನು ಗಿಲ್ಲುತ್ತಾ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ:

" ನನ್ನ ಕೈಚಳಕವನ್ನು ಯಾರೂ ತಡೆಯಲಾರರು..ಅದು ಬಿಡು, ನಿಮಗಿಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದು ಮಾತು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ..ಇಲ್ಲಿನ ರಾಣಿಯರ ಗರ್ಭತುಂಬಿಸಿ ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು ನಿಮಗೂ ಬಾಣಂತನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ...ನಾ ಹಾಗೇ ಹೋಗಲಾರೆ..."

ಎನ್ನಲು ಕತ್ತಿ, ಗುರಾಣಿ ಎಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮುದ್ದಿಸಿದ ಮತ್ತಿಕಾ,

"ಮಹಾರಾಜಾ..ಅದೇನು ಇಂತಾ ಸುಂದರಿಯರ ನಡುವೆಯೂ ನಮ್ಮಂತ ಇಬ್ಬರು ಬಡ ಸೈನಿಕಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ತೀರದ ಆಸಕ್ತಿ?.."ಎನ್ನಲು

ಅವಳ ಕುಪ್ಪಸದ ಮೇಲೆ ಅವಳ ಉಬ್ಬಿದ ಎಲಚಿಹಣ್ಣಿನಂತಾ ತೊಟ್ಟನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಿಂಡಿ,

"ಅದೆಲ್ಲಾ ರಾಣಿಯರ ಕೋರಿಕೆ....ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ನನ್ನದು... ಕಾಣಿಕೆ!..ಅದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ" ಎನ್ನುತ್ತ ನನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ನೆಡೆದೆ...ಮತ್ತಿಕಾ ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಳು...

ಮರುನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಳಾಗಿ ಬಂದ ಕಲ್ತಿಕಾ, ಬಾಗಿಲಲ್ಲೆ ಕರೆದಳು,

"ಮಹಾರಾಜಾ...ಫಲಾಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹೊರಡೋಣವೆಂದು ರಾಣು ಮಧುರಮಲೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಬನ್ನಿ..."

9

ರಾಜ ನರ್ತನಮಂದಿರದ ಹಸಿರು ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ಕೊಕ್ಕರೆಗಳು ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿರೆ, ಎತ್ತರದ ಮರಗಳ ಕೊರಳೊಳಗಿಂದ ಇಂಪಾದ ಚಿಲಿಪಿಲಿ ಗಾನ ಹರಿಯುತ್ತಿರೆ , ನಾವು ಫಲಾಹಾರ ತಿಂದು ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ...

ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಅಂದು ನನ್ನ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಯಂತೆ ಹೊರಟ ಚೆಲುವಿನ ಪುತ್ಥಳಿ ಮಧುರಮಲೆ ನನ್ನತ್ತಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ... ಅನತಿದೂರದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಸೈನಿಕ ತೊಡುಗೆಯಿಂದ ಆಯುಧಸನ್ನದ್ಧಳಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಅಂಗರಕ್ಷಕಿ ಕಲ್ತಿಕಾ. ಅವಳ ಕಾಲಿನ ಬಳಿ ಹುಲ್ಲು ಮೇಯುತ್ತ, ಅವಳ ಕಪ್ಪು ಬಲಿಷ್ಠ ಕಾಲ್ಗಲನ್ನು ಮೂಸುತ್ತಿದೆ ಒಂದು ಮುದ್ದಾದ ಜಿಂಕೆ..

ಬಂಗಾರದ ಮೈಬಣ್ಣದ ಮಧ್ಯಮ ಎತ್ತರದ ಯುವರಾಣಿಯೇಕೆ..

ಮಿಕ್ಕ ಹಿರಿ ವಯಸ್ಸಿನ ರಾಣಿಯರಂತೆ ಅಂತಾ ದಷ್ಟಪುಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅತಿ ಮನೋಹರವಾದ ಮೈಕಾಂತಿ ಹೊಂದಿದವಳ ಸೊಬಗಿನ ಅಂಕುಡೊಂಕುಗಳು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೂ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ

ಮರೆದಿದೆ..ಅವು ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕತೊಡಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಕಿಲಕಿಲ ಸಹಜ ನಗೆ ನಕ್ಕ ಮಧುರಮಲೆ,
ಬಂಗಾರದ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಬಾದಾಮಿ-ಕೇಸರಿ ಹಾಲು ಹೀರುತ್ತಾ, ಕೇಳಿದಳು

"ಮಹಾರಾಜ, ನೀವಾಡಿದ ನನ್ನಕ್ಕಂದಿರ ಜತೆಯ ಸಲ್ಲಾಪವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ
ಕೂಡಿದ್ದೇನೆ..ಆದರೆ ಇಂದು ನಾವು ಹೊರಟಿರುವ ಮಲೆಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಆ ಕಲೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವ
ಅವಕಾಶಗಳು ಕಡಿಮೆ..."ಎಂದು ತುಂಟನಗೆ ಬೀರಿದಳು.
ಅವಳ ರೇಶಿಮೆ ಕುಪ್ಪಸ ಬಿರಿವಂತೆ ಹೊಮ್ಮಿದ ಅವಳ ಸೊಬಗಿನ ಬಂಗಾರದ ಚೆಂಡುಗಳು ಹೌದೌದೆನ್ನುವಂತೆ
ಗೋಣು ಆಡಿಸಿದವು....

ನಾನು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಓಟೆಯನ್ನು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿ ಹೀರುತ್ತಾ,
"ಮಲೆ ಮತ್ತು ಮೊಲೆ ಇವೆರಡರ ಅಂತರಂಗ ಇಂತೆಂದು ಯಾರು ಬಲ್ಲರು , ರಾಣಿ...? ಹತ್ತಿದ ಮೇಲೆ ತಾನೆ
ತಿಳಿಯುವುದು?"ಎಂದು ಕೀಟಲೆ ಮಾಡಲು,

ನಾಚಿ ನಕ್ಕು, ಒಡನೆಯೇ ತನ್ನ ಕುಪ್ಪಸದ ಮೇಲೆ ಚರ್ಮದ ಮೆದುವಾದ ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ ಏರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಎದ್ದ
ರಾಣಿ,

"ಕುದುರೆ ಸವಾರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಮೀರಿಸ ಬಲ್ಲಿರಾ , ರಾಜನ್..ನನ್ನನ್ನು ಮಹಾ ಅಶ್ವಿನಿ ಎಂದು
ನನ್ನ ತವರೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಿರುದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.."ಎಂದಳು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬೀಗುತ್ತ...
ನಾನೂ ಕೈ ಒರೆಸಿ ಏಳುತ್ತಾ ಅವಳತ್ತ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಗಿಸಿದೆ, ನುಡಿದೆ:

" ಈ ಊರಿನ ರಾಜನಿಂದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡಸರಿಗೂ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವುದು ಮರತೇ ಹೋಗಿದೆ
ಎಂದು ನನ್ನ ನ್ನು ಕರೆಸಿದ್ದಾರೆ...ನನ್ನ 'ಸವಾರಿ' ಕಲೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಿಕ್ಕ ರಾಣಿಯರನ್ನೂ ಈಗಾಗಲೇ ಕೇಳಿದೆಯಲ್ಲಾ..
ನಡಿ, ನಡಿ, ಮಾತಿಗಿಂತಾ ಚಾತಿ ಮುಖ್ಯ ...

"

ಬಹುರತಿ ಬೆಟ್ಟವು ರಾಜಧಾನಿಯ ಕೋಟೆ ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ಮೂಡಲ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗಾವುದದ ನಂತರ (
ಒಂದು ಗಾವುದ = ೬ ಮೈಲಿ ~ಶೃಂಗಾರ) ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ..ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಕಡಿದಾಗುತ್ತ ಹೋಗಿ ನೆಲ
ಮೇಲೇರತೊಡಗುತ್ತದೆ..ಮುಂದೆ ದಟ್ಟವಾದ ಎತ್ತೆತೆರದ ಮರ ಮುಸುಕಿದ ಕಾಡು ಕಾಣುತ್ತದೆ...ಕುದುರೆ
ಸಾವರಿ ಮತ್ತು ಕಾಲ್ಪಡಿಗೆಯ ಚಿಕ್ಕ ದಾರಿ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಸುತ್ತಿದ ಹಾವಿನಮರಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ..ಈ ಬೆಟ್ಟದ ಆ
ಬದಿಯ ನಾಡು ಪರ್ವತಪುರ, ಇವಳ ತವರೂರು.ಆದರೆ ಎಡಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಂತಾ ಶತ್ರು
ರಾಜ್ಯದ ಸೀಮೆ ಖದೀಮರಾಯನದು..

ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಬತ್ತರ ಸಮಯವಿರಬಹುದು, ಸೂರ್ಯನ ಕೋನ ನೋಡಿದರೆ...(ಆಗ ವಾಚ್
ಇರಲಿಲ್ಲ~ಶೃಂಗಾರ).

ನಾನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ರಾಜಾಶ್ವವನ್ನು ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತ ಸಾಗಿದ್ದೇನೆ..ಮುಂದೆ ಹಾದಿ ಅರಿತ ರಾಣಿಯ ಕಪ್ಪು

ರಾಜ ಕುದುರೆ ಟೋಕಟೋಕ ಎನ್ನುತ್ತ ಗೂರಸಿನ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತ ಸಾಗಿದೆ..ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕಲ್ತಿಕಾಳ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ನೈನಿಕ ಕುದುರೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದೆ.. ನನ್ನ ಬಳಿ ಮಾತ್ರ ರಾಜ ಖಡ್ಗವಿದೆ, ಮತ್ತೀವರ ಬಳಿ ಬಿಲ್ಲು- ಬಾಣಗಳಿವೆ...

ನಿಶ್ಯಬ್ಧ, ಪ್ರಶಾಂತ ಮಲೆ ವಾತಾವರಣ...ಕಡಿದಾದ ತಿರುವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ರಾಣಿ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಂಭಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನಾವೂ ಅಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ

ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮರಗಿಡಗಳು ದಟ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಕತ್ತ-ಕತ್ತಲೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ..ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ...

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಮರಗಿಡ ಪೊದೆಗಳಿಗೆ ಜೀವಬಂದಿತೆಂಬಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಸರಪರ ಸದ್ದಾಯಿತು..ಆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನೆಂಬಂತೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಗಲಿಬಿಲ್ಕಿಿಂದ ನೋಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಾಣಗಳ ಮಳೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು...ನಾನೆ ಕಂಡಂತೆ ಇಬ್ಬ- ಮೂವರು ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯರಂತವರು ಸುತ್ತಲಿನ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ..ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಏನೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕುದುರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಎಟು ಬಿದ್ದು ಜೋರಾಗಿ ನೋವಿನಿಂದ ಕನೆಯುತಾ ಕಾಲೆತ್ತಿ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ... ಮುಂದಿದ್ದ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಜಿಗಿದ ಮಧುರಮಲೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹದೆಯೇರಿಸಿ ಬಾಣ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ...

ನನ್ನ ಹಿಂದಿಂದ ಕಲ್ತಿಕಾ ನೋವಿನಿಂದ ಕಿರುಚಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಮುಗ್ಗುರಿಸಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ..ಅಯ್ಯೋ, ಅವಳ ಕುದುರೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಾಣ ಹೊಕ್ಕು ಅದು ವಿಲವಿಲ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಸಾಯುತ್ತಿದೆ...

ಕಲ್ತಿಕಾ ಸುತ್ತಲು "ಗುಲುಗುಲು ಎಂದು ಹುಚ್ಚು ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತ ಇಬ್ಬರು ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯರು ಕತ್ತಿವರಸೆಗೆ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ...

ನನ್ನ ತಲೆ ಮೇಲಿದ್ದ ಪೇಟೆ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಯ್ಯೆಂದು ಹೋಯಿತು ಒಂದು ಬಾಣ...

ನಾನು ನನ್ನ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಜಿಗಿದು ಅದನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೂಕಿದೆ, ಅದರ ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಜೀವ ಉಳಿಯಲಿ ಎಂದು...

ಆಗಲೇ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಅತ್ಯಂತ ಭಯಂಕರ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿದ್ದು...

ಹೊಳೆದ ಹಸಿರು ಕಣ್ಣಿನ ಬೆಕ್ಕಿನಂತಾ ಪ್ರಾಣಿಯೊಂದು ನಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಪೊದೆಯಿಂದ ಓಡೋಡಿ ಬರಹತ್ತಿದೆ..

ಅದೊಂದು ಮೈತುಂಬಾ ಚುಕ್ಕೆಚುಕ್ಕೆ ಇರುವ ಚಿರತೆ!!!. ಇವರೇ ಛೂ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು!! ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳು ನಡುಗಿ ರಕ್ತ ತಣ್ಣಗಾಯಿತು...

ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ...ಆಗಿನ ಕಾಲದ ರಾಜರೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಟೆ ಆಡಲು ಬರುವುದೆಂದೂ, ಹೋರಾಡುವ ವೀರಾಧಿವೀರರೆಂದೂ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿ ನೀವು ನಂಬಿರಲು ಸಾಧ್ಯ...ಅದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ, ಅಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿಣತಿ ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಲ್ಲ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿಮಾತ್ರ...

ಕಲ್ಪಿಕಾ ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಒರೆಗಿಳಿಸುತ್ತ ನಮ್ಮತ್ತ ಸಾಗಿ ಬಂದಳು...ಅವಳ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹದೆ ಗೆಟ್ಟು
ಜೋಲಾಡುತ್ತಿತ್ತು...ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಟಿದ ಅವಳು,

"ಮಹಾರಾಜ, ರಾಣಿ...ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು..ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ
ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ..."ಎನ್ನಲು
ನಾನೂ ಮತ್ತು ರಾಣಿ ಒಬ್ಬರ ಮುಖ ಒಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕವು..ಸುತ್ತಲೂ ನಾಲ್ಕು
ಶತ್ರುಗಳು, ಂದು ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಚಿರತೆಯ ಹೆಣ ನಮ್ಮ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಯಂತೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು..

ನಾನು ಕಲ್ಪಿಕಾಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಜೋರಾಗಿ ಅಪ್ಪಿ, "ಅಯ್ಯೋ, ಹುಚ್ಚಿ..ನೀನೇ ನನ್ನ ಜೀವ ಕಾಪಾಡಿದ್ದಲ್ಲವೆ? ಆ ಚಿರತೆ
ಗಮನ ಸೆಳೆದು..ಜತೆಗೆ ನೀನು ಮೂರು ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬಳ ಕೊಂದಿದ್ದೀಯಾ..."ಎಂದು ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮುತ್ತಿದಳು,
ಕಲ್ಪಿಕಾಳ ಕಪ್ಪು ಮೊಗ ಆ ಮಬ್ಬುಗತ್ತಲಲ್ಲೂ ಕೆಂಪಡರಿತು..

"ಮುಮ್-ಹುಹುಹೂ"ಎಂದು ಗಂಟಲು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ರಾಣಿ ನಾನು ಕಲ್ಪಿಕಾಳ ಅಪ್ಪಿಗೆ ಬಿಡುವಂತೆ
ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ. (ಎಷ್ಟಾದರೂ ಕಲ್ಪಿಕಾ ದಾಸಿಯಲ್ಲವೆ...ರಾಣಿ ಬುದ್ಧಿ ನೋಡಿ!),

"ಹೌದು, ಇದು ನಮ್ಮ ಮೂವರ ವಿಜಯ...ಆದರೆ ಹೀಗೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಯಾರು?.."ಎನ್ನುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನಪ್ಪಿದವಳ
ಮೈ ಸಣ್ಣಗೆ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು..

ನಾನವಳ ಹಣೆ ಮತ್ತು ನೆತ್ತಿಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟೆ,

" ನಿನ್ನ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯ ಮೆಚ್ಚಬೇಕಾದದ್ದೇ. ಮೊದಲ ಬಾಣದಲ್ಲೇ ಅವನನ್ನು
ಬೀಳಿಸಿದೆಯಲ್ಲಾ..ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಧೀರಮಲೆ ಎಂದಿಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.."ಎಂದು ಶ್ಲಾಘಿಸಲು ಅವಳೂ ತನ್ನ ಬಾಣ ಕಚ್ಚಿ
ಸತ್ತಿದ ನಾಲ್ಕನೇ ಕಾಡುಮಾನವನ ಹೆಣದತ್ತ ನೋಡಿದಳು...

ಇನ್ನೂ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದಳು,ಆಗ ಅವಳ ಕುಚಗಳ ಮಧುರಸ್ವರ್ಷ ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆ-ಸೊಂಟದ ಒತ್ತಡ ನನ್ನ ಮೈಗೆ ಆ
ಗಾಬರಿಯಲ್ಲೂ ಜುಮ್ಮೆನಿಸಿತು..."ಮಧುರಮಲೆ" ಎಂದೂ ಇಡಬಹುದು ಅವಳ ಹೆಸರು!!

" ಯಾರು, ಯಾಕೆ ಎಂದೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಲು ಸಮಯವಿದೆ, ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುವಾ..ಮೊದಲು ನಮ್ಮ
ಗಾಯಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವಾ..ಬನ್ನಿ"ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದೆ..

" ವಿಶ್ರಾಂತಿ, ಅದೂ ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ."ಎನ್ನುತ್ತ ನಿರಾಸೆಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಧುರಮಲೆ ಕೇಳಲು,
"ಎರಡೇ ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಮೂವರು..?"ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಕಾ ಸಂದೇಹ...

"ಇಲ್ಲೊಂದು ರತಿಮತಿ ಎಂಬ ನದಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜಾ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಟೆ ಕುಟೀರ

ಕಟ್ಟಿಸಿದರು..ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆನಪಿದೆ...ಆದರೂ ಅದೊಂದೆ ಜಾಗ.."ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಳು ಕಲ್ಪಿಕಾ...

" ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಬಾ...ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಓಡಾಡಿದ್ದೇನೆ..."ಎಂದು ಜಂಬದ ನಗೆ ನಕ್ಕು ಮುನ್ನಡೆದಳು ರಾಣಿ..

"ಹೌದು , ಈಗ ಪಾಪಾ, ನಿನಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು!"ಎಂದು ಛೇಡಿಸಿದೆ...

" ಹಾ, ನನಗೆ ವಯಸ್ಸಾಯಿತೆ ?"ಎಂದು ಮೊದಲೆ ಉಬ್ಬಿದ ಎದೆಯನ್ನು ಮತ್ತೂ ಉಬ್ಬಿಸಿ ಸವಾಲ್ ಹಾಕಿದಳು ಮಧುರಮಲೆ..

ನಾನು ಮತ್ತೆ ಸಮಾಧಾನಮಾಡುವಂತೆ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸಿಂಹಕಣಿ ಬಳಸಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಕಾಳ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಿದೆ..ಅದೂ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಅವಳ ಶಕ್ತಿಯುತ ದುಂಡು ಮೊಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಒರಗಬೇಕೆ?...

" ಇಲ್ಲ, ರಾಣೀ, ಅದಕ್ಕೇ "ಪಾಪಾ" ಅಂದಿದ್ದು..ಅಂದರೆ ಮಗುವಿನಂತಾ ಮನಸ್ಸು ಎಂದಷ್ಟೆ"

ಎಂದು ಮೂವರು ನಗುತ್ತ ನದಿ-ಕುಟೀರ ಯಿರಬಹುದಾದ ಸ್ಥಳ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೆಡೆಸುತ್ತಾ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಡೆದವು..

< ಅಧ್ಯಾಯ ೧೨ ಮುಗಿಯಿತು >

< ೧೩ನೆ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚಕ ನದಿ-ಕುಟೀರ, ರತಿಕ್ರೀಡೆ...ಕಾದು ನೊಡಿ >